Monetární politika Velká recese

24.04.2024

Tomáš Havránek

Opakování: Trh peněz

Nabídka peněz

Peníze jsou tvořené centrální bankou a systémem komerčních bank

Poptávka po penězích

- Transakční motiv
- Opatrnostní motiv
- Spekulační motiv

Cena

- Náklady obětované příležitosti při držení peněz
- Úroková míra

Měnová politika

- Dosahování makroekonomických cílů přes ovlivňování množství peněz v ekonomice
- Nástroje centrální banky
 - Operace na volném trhu (nejvíce používané)
 - Diskontní úvěry
 - Povinné minimální rezervy

Funkce centrální banky

- Uskutečňuje monetární politiku
- Tiskne oběživo
- Dohlíží na bankovní sektor a reguluje ho
- Banka vlády
- Banka bank (věřitel poslední instance)
- Často funguje jako clearingový dům pro banky
- Spravuje státní devizové a zlaté rezervy
- Někdy reguluje kurz domácí měny

Opakování: Efekty měnové politiky v dlouhém období – Klasická dichotomie

 Neutralita peněz - změny v peněžní nabídce neovlivňují reálné veličiny, ovlivní pouze cenovou úroveň

Kvantitativní teorie peněz

$$M \times V = P \times Y$$

- V důchodová rychlost obehu peněz, která je považováná jako stabilní
- Y reálný důchod určen výrobními faktory a technologií (reálné faktory)
- Proto vyšší nabídka peněz (M) povede pouze k vyšší cenové hladině (P), tedy k inflaci

Měnová politika v krátkém období

V krátkém období:

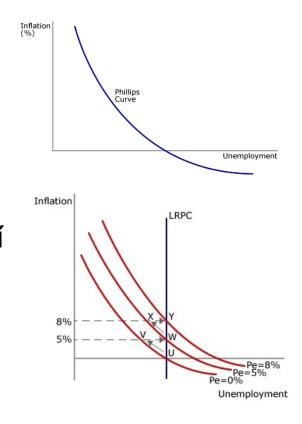
- Ceny vč. mezd nejsou pružné trhy se okamžitě nevyčišťují = ekonomika není vždy na potenciálu
- Domácnosti a firmy mohou podléhat peněžní iluzi (růst mezd a zisků považováno za reálné vyšší ohodnocení jejich práce, produktů a ne za průvodní efekt inflace) -> zvýší spotřebu a investice

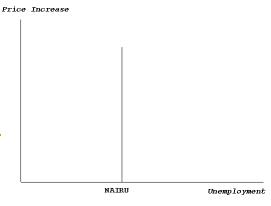
Role očekávání

- Očekávání mají zásadní dopad na ekonomiku, očekávání sama o sobě mohou vyvolat recesi nebo naopak expanzi (tzv. sebenaplňující)
- V historii makroekonomie různý přístup:
 - "animal spirits" Keynes důležité dopady, ale nejsou vysvětlena
 - Statická očekávání (budoucnost bude stejná jako současnost)
 - Adaptivní očekávání (poučení z minulých chyb a na jejich základě revize očekávání)
 - V 70. letech revoluce: racionální očekávání (hledící do budoucna, očekávání formována na základě všech dostupných informací)

Důsledky očekávání pro měnovou politiku

- Statická očekávání vláda může využívat "trade-off" mezi inflací a nezaměstnaností a snažit se dlouhodobě dosáhnout U< U_N
- Adaptivní očekávání vyšší inflace povede ke zvýšení inflačních očekávání tj. zhoršování zmíněného "trade-off" -> snaha dosáhnout U< U_N povede k akceleraci inflace
- Racionální očekávání lidé vědí, že expanzivní měnová politika povede k růstu cen, proto okamžitě zvyšují svoje očekávání "trade-off" neexistuje ani v krátkém období

Vliv školy racionálních očekávání na měnovou politiku

- Hlavní cíl měnové politiky by mělo být udržování stabilní cenové hladiny
- Tento cíl je nejsnazší dosáhnout pokud je politika centrální banky transparentní a nezávislá => důvěryhodná (např. centrální banka cíluje inflaci 2%: pokud domácnosti a firmy věří, že banka udělá vše pro dosažení cíle, budou očekávat inflaci 2% -> cíl je snazší dosáhnout)
- Měnová politika na základě stabilních pravidel spíše než na základě diskrece
- Centrální banky by měly být nezávislé na politicích/vládě, aby se omezil vliv politického cyklu

Keynesiánský přístup k měnové politice

Konečný cíl – dosáhnout potenciálního produktu a plné zaměstnanosti

Transmisní mechanismus:

Vyšší MS -> nižší IR -> vyšší AD -> vyšší HDP (nižší nezaměstnanost)

Aktivistická politika, která umožňuje dolaďování ekonomiky

Omezení:

- Banky nejsou ochotny půjčovat
- Past likvidity (horizontální MD)
- Past investic (investice nereagují na změny úrokových sazeb např. kvůli pesimistickým očekáváním)
- Časová zpoždění

Monetaristický přístup

Inflace je za všech okolností peněžním jevem; vzniká jen tehdy, když růst množství peněz v oběhu převyšuje nárůst produkce. Milton Friedman (1987)

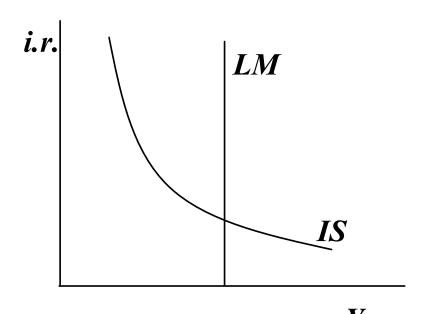
Rovnice směny:

$$M \times V = P \times Y$$

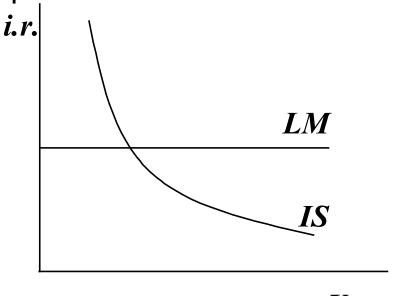
- Aktivistická politika je destabilizující (časová zpoždění)
- Za předpokladu stabilní a předpověditelné důchodové rychlosti oběhu peněz (V), snaha stabilizovat ekonomiku stabilním růstem měnové zásoby na úrovni růstu potenciálu
- Konečný cíl: dosažení nízké průměrné míry inflace v dlouhém období

(Ne)účinnost monetární politiky – aplikace modelu IS-LM

 Extrémní monetaristická verze – neúčinná fiskální politika

 Extrémní keynesiánská verze – past likvidity: neúčinná monetární politika

Monetaristický "experiment"

- V roce 1979 vysoká inflace v USA (> 10%). Na základě monetaristické teoretické koncepce změnil Fed zásadně svá operační pravidla:
 - přestal zcela brát ohled na velikost úrokových sazeb,
 - stanovil cíl v podobě předem daného růstu nabídky peněz a bankovních rezerv.
- <u>Cíle monetaristického experimentu</u>: Fed doufal, že striktně kvantitativním přístupem dosáhne snížení agregátní poptávky, inflačního očekávání a inflace.

Monetaristický experiment

<u>Důsledky monetaristického experimentu</u>:

- okamžitý prudký pokles růstu nabídky peněz,
- následný prudký nárůst úrokových sazeb,
- prudký pokles investic,
- následně nejhlubší recese od třicátých let,
- snížení inflace (v roce 1982 na 4 procenta),
- nárůst nezaměstnanosti na více než 10 procent,
- pod tlakem Kongresu uvolnění monetární politiky Fedu, který zároveň zavrhl striktní peněžní cílování (1982),
- prudký pokles úrokových sazeb (z 15 % na 8% za 18 měsíců),
- nárůst reálných výdajů na bydlení (za 2 roky dvojnásobek)
- stabilizace ekonomiky v roce 1983 (mnoho ekonomů věří, že šlo dobrou "investici do stabilních cen").

Monetaristický experiment

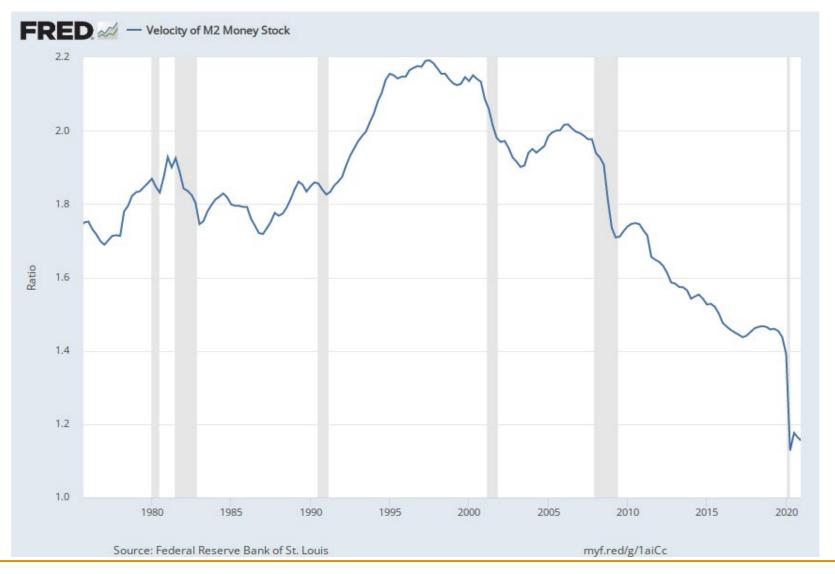
Teoreticky pozoruhodné výsledky experimentu:

- peníze se ukázaly být účinné a funkční. Zdražení peněz vymítilo vysokou inflaci.
- během monetaristického experimentu se (navzdory modelovému předpokladu) prudce rozkolísala rychlost oběhu peněz.

Praktické dopady monetarist. experimentu:

- Fed koncem 80. let přestal používat kvantitativní teorii cen jako vodítko pro monetární politiku,
- Fed na počátku 90. let přestal sledovat rychlost oběhu peněz; sledoval opět vývoj produkce, nezaměstnanosti a pracovní síly jako klíčové veličiny poukazující na stav hospodářství.

Nestabilní důchodová rychlost oběhu peněz

Inflační cílování

Monetaristický transmisní mechanismus se setkával s problémy

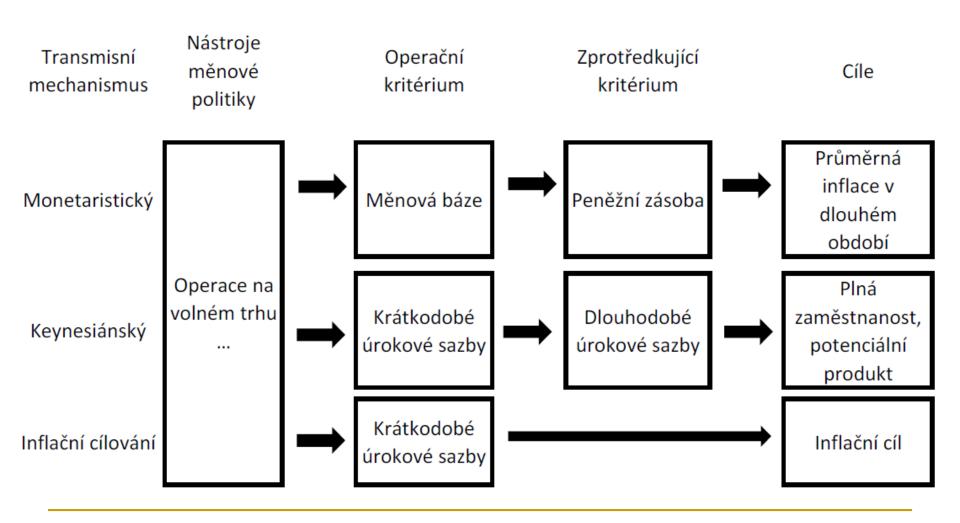
- Nestabilní peněžní multiplikátor nedokonalá kotrola nabídky peněz (MS)
- Nestabilní důchodová rychlost oběhu peněz (V) nestabilní poptávka po penězích (MD)

Inflační cílování - CB se zaváže dosáhnout explicitního zveřejněného inflačního cíle (použití aktivistické politiky)

Výhody:

- Transparentní systém může ukotvit inflační očekávání
- Relativně úspěšné dosažení nízké inflace omezení nákladů spojených s inflací

Shrnutí transmisních mechanizmů

Shrnutí hospodářské politiky Pohled moderní makroekonomie (určitá syntéza pohledu nových keynesiánců a nových klasiků)

Většina ekonomů se shodne na:

- v "krátkém období" změny AD ovlivní Y i U (větší rozpočtové deficity, rychlejší růst MS zvýší Y a sníží U)
- V dlouhém období
 ekonomika zůstává na
 potenciálu a ten je určen
 technologickým pokrokem a
 akumulací kapitálu
- V dlouhém období rychlejší růst MS zvýší pouze inflaci a rozpočtové deficity vytěsňují investice a zpomalují růst

Převládající neshody:

- Jak je dlouhé "krátké období"
- Role politiky:
 - Pokud je "krátké období" velmi krátké, tj. ekonomika se rychle navrátí k potenciálu, pak by role hospodářské politiky měla být omezená – nastavení závazných pravidel omezujících zadlužování, stabilní růst peněžní zásoby
 - Pokud je "krátké období" relativně dlouhé, pak by politiky měly být více flexibilní

Velká recese

Fáze Velké recese

Finanční / úvěrová krize

- Počátek: splasknutí bubliny nemovitostí v USA
- Bankovní krize v USA a v Evropě

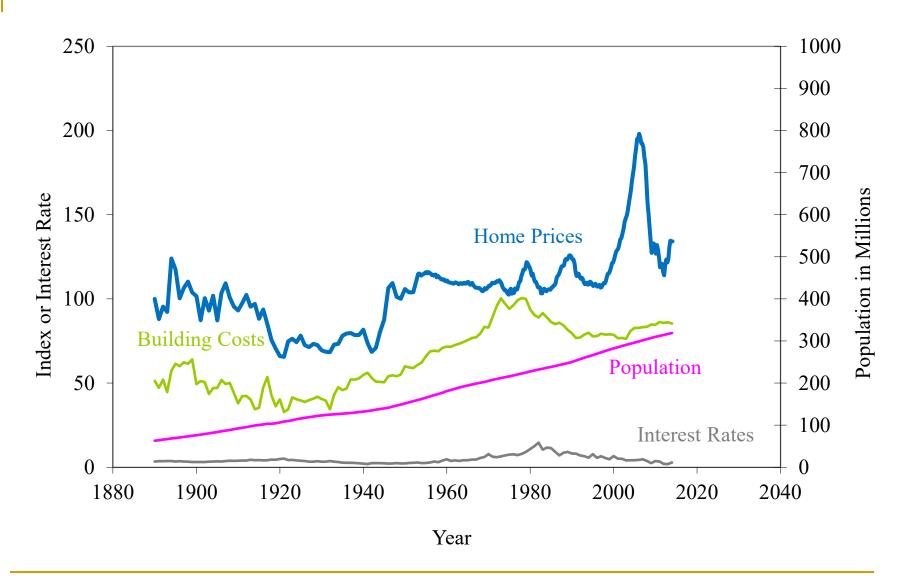
Globální recese

- Krize zadlužení států
 - Akutní problémy především v Eurozóně
 - Střednědobé problémy ve většině rozvinutých ekonomik
- Politická krize neschopnost najít politický konsenzus ohledně fiskální konsolidace / fiskální disciplíny (USA a EU)

Úvěrová krize ("Credit Crunch")

- Prudké znížení nabízených půjček (zvýšení rizikové prémie, až po odmítnutí půjčit vůbec)
- Příčina: splasknutí bubliny nemovitostí nejprve nesplácení "subprime" hypoték -> snížení ceny -> nastartuje další kolo nesplácení hypoték
- Zesílený dopad na bankovní sektor (pákový efekt, netransparentnost složitých finančních aktiv, nesoulad likvidity aktiv a závazků)
- Propad důvěry v bankovní sektor (nebylo známé, jak moc jsou banky vystaveny riziku plynoucího z netransparentních struktutovaných aktiv) -> kritické problémy na mezibank. trhu
- Banky musely prodávat podhodnocená aktiva, aby splatily svoje závazky, což ješte více snižovalo jejich cenu a zvyšovalo problémy bank – bludný kruh nucených prodejů

Bublina nemovistostí v USA

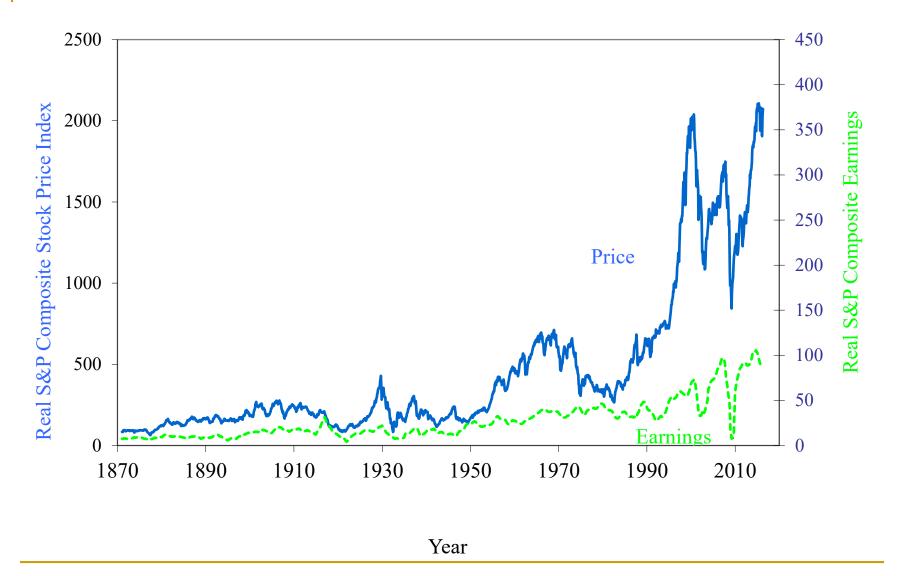

Důvody úvěrové krize – Bublina nemovitostí

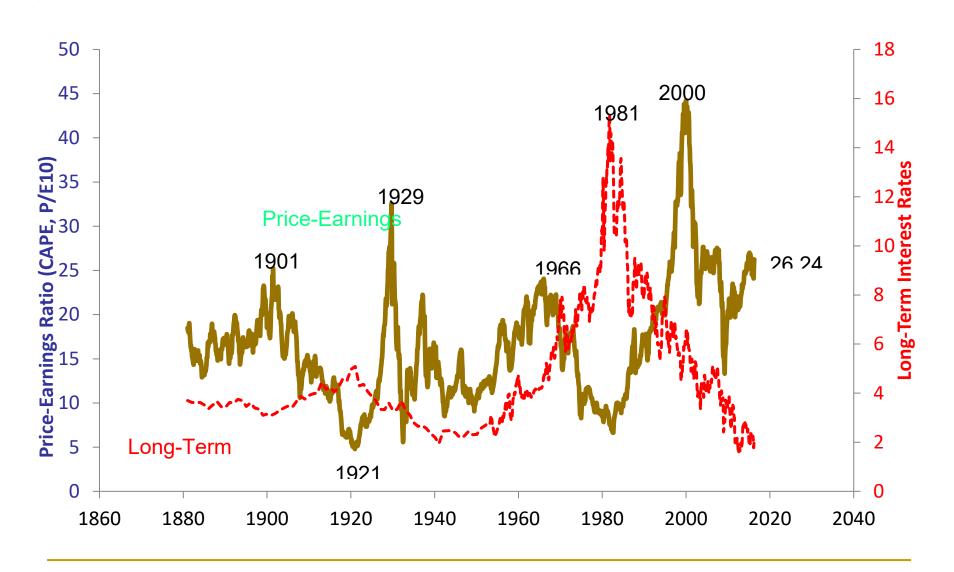
Co přispělo ke vzniku bubliny?

- Velmi nízké úrokové míry po splasknutí internetové bubliny (politika FEDu)
- Vládní podpora hypoték (klasických i "subprime") vládou sponzorované instituce – Fannie Mae, Freddie Mac
- Finanční inovace Sekuritizace, "šedé (stínové)
 bankovnictví", rozsáhlé problémy v systému (problémy
 morálního hazardu, nespolehlivé ratingové agentury, chybná
 či neexistující regulace)
- Podceňování rizika (možnosti existence a splasknutí bubliny), populární spekulace na růst cen
- Globální nerovnováhy (zahraniční přebytky úspor použity k investicím do amerických nemovitostí)

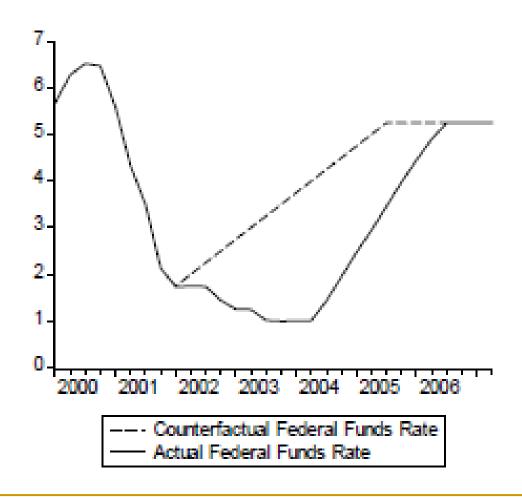
Internetová bublina splaskla v roce 2000

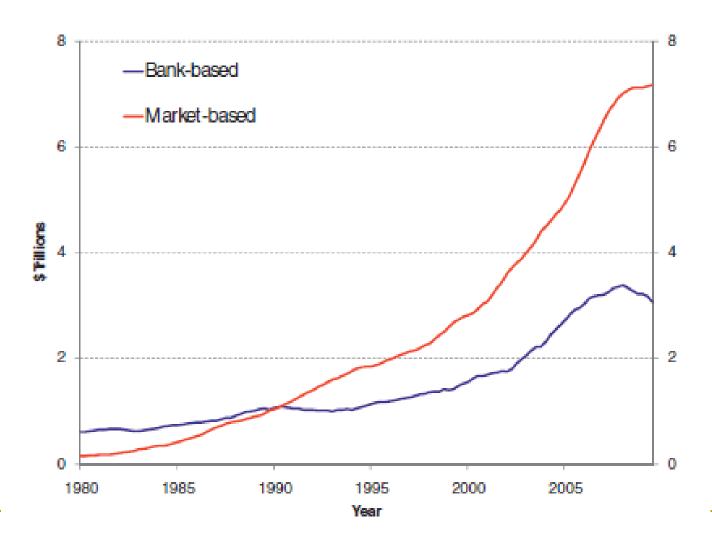
Internetová bublina splaskla v roce 2000

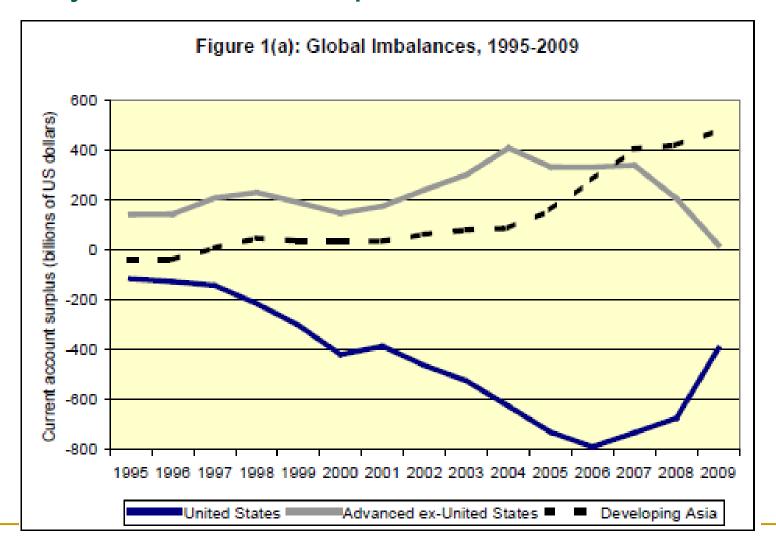
Přehnaná odpověď FEDu – příliš výrazné a dlouhé snížení IR

Finanční inovace: Množství hypoték financovaných finančnímy trhy převýšil bankovní

Globální nerovnováhy – USA má dlouhodobé deficity běžného účtu=příliv investic ze zahraničí

Splasknutí bubliny má výrazně zesílený dopad na bankovní sektor a ekonomiku USA

 odhady ztrát na hypotékách – 300 mld. USD, ale dopad na světovou ekonomiku min 30 bil. USD¹⁾ (cca polovina světového HDP)=> obrovské zesílení dopadu

Mechanismus zesílení:

- Pákový efekt kapitál bank je výrazně menší než aktiva
- Složitá aktiva netransparentní, težko ocenitelná
- Nesoulad likvidity bankovních aktiv a závazků

Pákový efekt

Pákový efekt = použití malého objemu vlastního kapitálu doplněného cizím (zapůjčeným) kapitálem na financování investice -> zvyšuje riziko = možnost dosáhnout větších zisků ale i větších ztrát

Příklad: Mějme 2 banky s následující rozvahou:

Α	ROZVAHA BANKY A		P	Α	ROZVAHA BANKY B		P
Finanční aktiva	100	Vlastní kapitál	20	Finanční aktiva	100	Vlastní kapitál	5
		Závazky (např. vklady)	80			Závazky (např. vklady)	95

Pokud finanční aktiva přinesou výnos 10% a za závazky platí 5%, pak

$$v\acute{y}nosnost\ vlastního\ kapitálu_{BANKA\ A} = \frac{zisk}{vlastní\ kapitál} = \frac{100\cdot 0,1-80\cdot 0,05}{20} = 30\%$$

$$v\acute{y}nosnost\ vlastního\ kapitálu_{BANKA\ B} = \frac{zisk}{vlastní\ kapitál} = \frac{100\cdot 0,1-95\cdot 0,05}{5} = 105\%$$

Pokud ale finanční aktiva realizují ztrátu 10% a za závazku platí 5%, pak

$$v\circ nosnost\ vlastn\'iho\ kapit\'alu_{BANKA\ A} = \frac{zisk}{vlastn\'i} = \frac{-100\cdot 0,1-80\cdot 0,05}{20} = -70\%$$

$$v\circ nosnost\ vlastn\'iho\ kapit\'alu_{BANKA\ B} = \frac{zisk}{vlastn\'i} = \frac{-100\cdot 0,1-95\cdot 0,05}{5} = -295\%$$

Banka B má větší páku $(\frac{aktiva}{vlastní kapitál})$, a je tedy rizikovější.

Přoč banky podstupovaly velká rizika?

- Část rizik byla podceněná
- Morální hazard Omezené ručení akcionářů (vyšší
 výnosy spojené s rizikem zvyšují zisky, ale možné větší
 ztráty jsou omezené do velikosti vlastního kapitálu) ->
 mohlo by odradit věřitele bank (střadatele), ale vlády
 garantují vklady
- Nastavení systému bonusů pro management
- Neefektivní bankovní regulace jako je např. kapitálová přiměřenost (BASEL 2)

$$Kapitálový standard = \frac{Kapitál banky}{Rizikově vážená aktiva} \ge 8\%$$

Banky našly možnosti jak je obejít (viz. finanční inovace)

Finanční inovace: složitá netransparentní finanční aktiva

- Sekuritizace = shromáždění velkého množství půjček např. hypoték, zabalení do jednoho balíku a prodej cenných papírů opravňující k části výnosů ze všech půjček v balíku (např. MBS – Mortgage Backed Securities)
 - + diverzifikace rizika
 - netransparentní aktiva; půjčky nezůstávají v rozvaze bank = chybí motivace kontrolovat kvalitu (morální hazard)
- Během krize složité balíky půjček tězko ocenitelné aktiva jako MBS neprodejné (nelikvidní)

Nesoulad likvidity aktiv a závazků

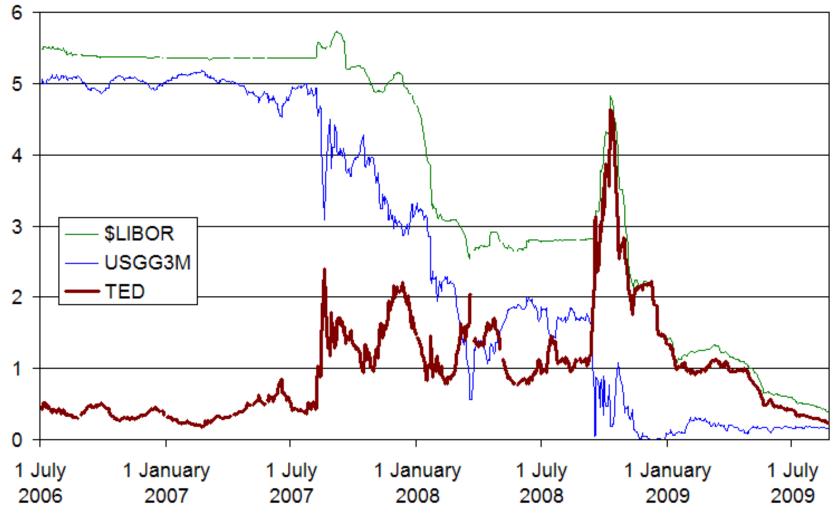
- Závazky bank (i fondů peněžního trhu…) jsou krátkodobé – vklady na viděnou, ale
- Aktiva jsou velmi nelikvidní dlouhodobé půjčky, případně netransparentní MBS za krize

Mechanismus zesílení dopadů splasknutí nemovitostní bubliny: SHRNUTÍ

- Propad cen aktiv (např. hodnoty hypoték) -> ztráty bank = snížení kapitálu (zesílené kvůli páce) -> potřeba splnit regulaci – snižování páky (oddlužování) -> nucený prodej aktiv (za nízké ceny) -> propad cen aktiv ... znovu na začátek = bludný kruh nucených prodejů
- Složitost sekuritizovaných aktiv a jejich související nelikvidita znamenala, že bylo velmi těžké ohodnotit solventnost bank – ztráta důvěry
- Nedostatek kapitálu a proces oddlužování vedl k tomu,
 že banky nebyly schopné poskytovat nové úvěry =
 dopad na reálnou ekonomiku

Nedůvěra v bankovní sektor: TED spread (3M LIBOR – 3M T-Bill rate)

TED Spread %

Zvýšení rizikové prémie a dostupnosti úvěrů: úrokové míry pro vládu a firmy podle ratingu

Reakce hospodářské politiky

Expanzivní fiskální a monetární politika

- Záchrana bank a fondů peněžního trhu
- Troubled Assets Relief Program (TARP)
 - Odkoupení toxických aktiv vládou
 - Dočasný kapitálový vstup do bank zvýšení kapitálu
- Zvýšení vládních výdajů
- Konvenční měnová politka snížení úrokových sazeb téměř na nulu
- Nekonvenční měnová politika kvantitativní uvolňování, úvěrové uvolňování (masivní poskytování likvidity, kolaterál mohla být i aktiva s dlouhou dobou splatnosti, která nejsou kryta vládní zárukou, např. sekuritizovaná aktiva) FED, ECB a další

Aktiva FEDu

